

תלמודו בידו

דף מח עמוד א

א] עבד כנעני המשתחרר, האם צריך לקבל עליו עול מצוות בשעת הטבילה ?

ב] האם מותר לבא על אשת יפת תאר מיד ?

ג] כיצד נדרש הפסוק "עבד איש מקנת כסף ומלתה אותו" ?

ד] מה כוונת הכתוב "ועשתה את צפרניה" האמור ביפת תאר ?

א] ר"ש בן אלעזר: אינו צריך לקבל, שבטבילתו לעבדות כבר התחייב במצוות כאשה. חכמים: לרב ששת צריך לקבל עליו מצוות, שאין מגיירים בן דעת אלא מרצונו. לרב פפא, אינו צריך לקבל עליו עול מצוות, מפני שכבר נהג במצוות. אך הקונה עבד מגוי ומשחררו, צריך העבד לקבל עול מצוות.

ב] קיבלה מרצונה להתגייר: מטבילה ומגיירה, ומותר בה מיד.

לא קיבלה: לר"ש בן אלעזר, כופה ומטבילה לשם שפחות.

וחוזר ומטבילה לשם שחרור בעל כרחה, ומותר בה [מלבד כהן]. לחכמים אינו מטבילה לשם שפחות בעל כרחה, מבלי שתקבל על עצמה עול מצוות.

אלא ממתין עד שתתאבל על אביה ואמה חודש ימים, ואז בא עליה.

ג] רבא: דוקא עבד נימול בעל כרחו לשם עבדות, אף שהוא איש בן דעת [כרשב"א]. אבל גר אינו מל את בנו הגדול בעל כרחו.

שמואל: המפקיר עבדו יצא לחירות ואין צריך גט שחרור, ומותר בבת ישראל. שנאמר "עבד איש", רק מי שיש לרבו רשות עליו קרוי עבד.

ד] ר' אליעזר: קוצצת את צפרניה, בדומה לשערותיה שהיא מעבירה שנאמר "וגלחה". ר' עקיבא: מגדלת את צפרניה וזהו ניוול לה, בדומה לגילוח הראש שהוא ניוול.